

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

5

2015

39 Kč / 1,60 €

Tělesné tresty

Jsou opravdu
potřeba?

Referendum o Netanjahuovi

Izraelci podpořili Bibiho /6

Volker Baumann

„Dva týdny na Sibiři
mi změnilý život“ /8

Misionář Hudson Taylor

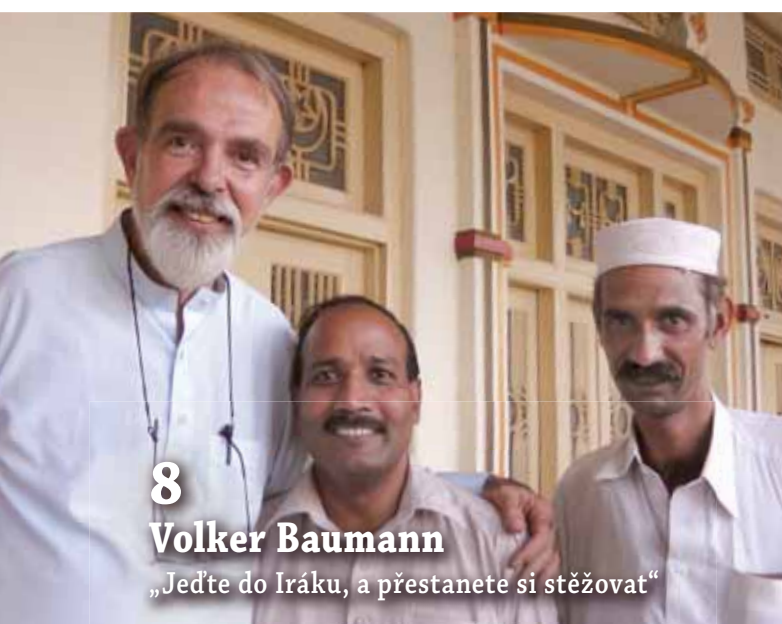
„Chtěl jsem být
jako Číňan“ /20

6

Izraelci volili novou vládu

Kdo je kdo v izraelské politice

8

Volker Baumann

„Jeďte do Iráku, a přestanete si stěžovat“

11

Láska jako řemen?

Kdy a jak děti trestat?

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 O království Boží jde až... na prvním místě

Bohuslav Wojnar

pokoj s Izraelem

6 Kam kráčíš, Izraeli?

Johannes Gerloff

rozhovor

8 Jeďte do Iráku, a přestanete si stěžovat

Volker Baumann

téma: Láska trestající?

11 Plácnout, nebo neplácnout?

Marie Sponarová

12 Jak jsem dostal...

anketa

14 Aby se z andílka nestal ďáblík...

David Novák

16 Potřebují děti výchovu?

Dan Drápal

17 Tresty, nebo týrání?

Svatoslava Dezortová

18 Matka-služka, nebo manažer?

alko

můj příběh

19 Neviditelné žíly

Marie Hovorková

19 Srdeční vada

Petr Mečkovský

z historie

20 Čína se stala mým osudem

Hudson Taylor,
Jaroslav Pleva

recenze

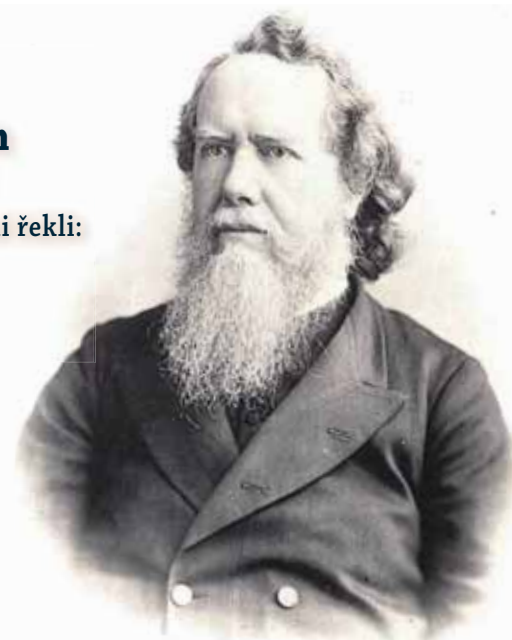
23 Pokora – tajemství svatosti a radosti

Tomáš Dittrich

20

Hudson Taylor

„Číňané mi řekli:
Proč jste
nepřišel
dříve?“

z příštího čísla

rozhovor s místopředsedou vlády Pavlem Bělobrádkem

- ☐ Osobní cesta k vydanosti Bohu
- ☐ Politici – muži ohrožení rozvodem
- ☐ Ohrožuje EU tradiční křesťanské hodnoty?

Poslání „sedmi hor“

- ☐ Prorocství, které nasměrovalo americké křesťany
- ☐ Proč se týká i nás?

ŽIVOT VÍRY

ročník 26 / květen 2015

cena 39 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatan,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbn.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbn>

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem. Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>
Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

někteří vědci na počátku 90. let objevili genetické podmínění homosexuality. Šlo o tři výzkumy, které vedli tři homosexuálové a jeden prohomosexuální heterosexuál. Brzy se ukázalo, že získané výsledky nelze potvrdit nezávislými studiemi. „Gen homosexuality“ ale dál žije v myslích mnoha našich neopatrných současníků, kteří nepředpokládají, že by vědci mohli podvádět.

Pro vědce a učitele ale není největším nebezpečím podvod. Stejně jako je pro učitele výhoda, když může přinášet to, co prožil, je pro něj velice nebezpečné, když podle toho, co žije, naopak upravuje to, co vyučuje. Většina učitelů podvádět nechce, a přesto často přizpůsobují to, co učí, tomu, jak žijí. Neuvědomují si to, jen v nich něco neviditelného pracuje na tom, aby chytře (ale neuvědoměle) hájili různé nesprávné postoje.

Kazatelé zdůvodňují předmanželský sex, praktikování homosexuality, to, že ženy a černoši jsou méněcenní, to, že se máme modlit k mrtvým, a někdo dokonce i to, že je potřeba zabít římské katolíky (tomu věřily tisíce našich krajanů v době husitských válek, a taky se podle toho tenkrát jednalo). Ti lidé nějak museli sami sebe nevědomě obelstít, aby pak v kázáních, politických proslovech i v knihách srdnatě hájili uvedené a další hlouposti či zvrácenosti.

Aktuálním nebezpečím v této oblasti je kázání pohodlného spokojeného samospravedlivého života. Nepředpokládám totiž, že by nějaký čtenář Života víry volal po pogromu na zástupce lobby sexuálních menšin, římské katolíky nebo muslimy. Pokud člověk z různých důvodů ztratí nasazení pro Boží království, začne intuitivně hájit a prosazovat království svoje, království svého pokoje, království tohoto světa. Mějme se rádi, budme na sebe pokud možno hodní a mějme se dobře, vždyť to patří k Božímu požehnání. Ano, v podstatě souhlasím, ale jestli to má být všechno, je to falešné učení.

To, čím jsme, je ovlivňováno tím, co děláme – ať chceme či nechceme, ať to víme nebo nevíme. Má víra v Krista ovlivňuje mé chápání dějin. Chci být poctivý, a proto v dějinách často kritizuji právě křesťany, a to i probuzenecké. Perspektivu mi dává víra, že na zemi působí Boží království a že jde o zjevení jeho spravedlnosti. Nejedna historik by můj úhel pohledu zavrhl, protože chce být „objektivní“, „nezaujatý“. Ale co to je objektivní? Vždyť i on vychází z určitých ideových pozic, jen si jejich vliv asi nebude ochoten připustit. Když si třeba myslí, že hodnoty jsou relativní, dané momentální kulturou, ovlivňuje to jeho závěry stejně radikálně, jako když si někteří myslí, že existují méněcenné národy.

Každý, kdo vyučuje (a nejde jen o profesory nebo kazatele, ale taky třeba o nás rodiče a o kohokoli, kdo někomu předává něco z Bible), má velkou výhodu, když může říct například: „Ježíš uzdravoval nemocné a za mě se předloni modlili, načež mi zmizel nálezh na srdci. Přístroje ho pak už nemohly najít.“ Když se někdo opakovaně modlil za uzdravení, a lidé uzdravení nebyli, a někteří i umřeli, je v nebezpečí, že z toho udělá teorii: Ježíš kdysi uzdravoval a učedníci také, ale pak Pán Bůh uzdravovat přestal. Dnes už uzdravuje jenom duši. Člověk, který

bere Bibli tak vážně, že se biblického principu drží, i když jeho zkušenost říká něco jiného, dělá dobře.

Abyste nebylo tak jednoduché, je ještě další možnost: Křesťané, kteří Bibli správně vyučují, ale v soukromí podle ní nežijí – například významní bývalí evangelikální vedoucí Ted Haggard nebo Paul Cain. Haggard, vedoucí Asociace evangelikálů Spojených států

Jak sám sebe neobelhávat

a pastor megasboru New Life Church v Colorado Springs, šokoval svět, když vyznal, že praktikuje homosexualitu a bere drogy. Prorok Paul Cain, jeden z průkopníků shromáždění s uzdravováním ve 40. a 50. letech, vyhlášený přesnými slovy poznání k jednotlivcům, byl ve svých 86 letech nucen přiznat, že má několik let problémy s praktikováním homosexuality a s alkoholismem. V podobných případech platí Ježíšova slova na účet farizeů: Máme žít podle toho, co takoví lidé správně učí, ale nemáme se řídit jejich osobním příkladem.

Řekněme, že nemáme problém s tak evidentním pokrytectvím, jaký měli zmínění slavní vedoucí. Jak ale poznat, že to, co přináší, nepřizpůsobují svým neuvědomělým nebiblickým postojům?

K něčemu takovému každý z nás potřebuje milost. Tady jsou tři nápady, jak se jí otvřít:

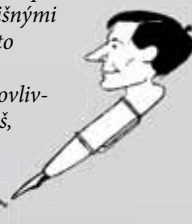
– **Číst Bibli.** Bible nás udržuje bdělé a strážlivé. To, co v ní čteme (a potřebujeme ji číst často a v dostatečném množství), opravuje naše představy ohrožované silami tohoto světa. Známe křesťany, kteří si myslí, že Bibli už znají, a proto ji moc nečtou. Trápí mě, když od nich občas uslyším nějakou biblickou frázi, která do dané situace nic neříká. Je mi smutno, když slyším slovo, které by je mohlo obohatit, ale které se jejich života nedotkne, protože Bibli už znají tak moc, že od ní ani od jejího výkladu nic neočekávají.

– **Mít lidi, kteří mi vidí do života.** Mí přátelé si neuvědoměle posunu v mých názorech a postojích mohou všimnout snáz než já. Nechat se kritizovat, vystavovat se napomínání, to pomáhá.

– **Spolupracovat s lidmi různých názorů.** Když se mnou lidé, kteří si v něčem myslí opak, vydrží, je to dobré znamení. Pochoptitelné potřebují vědět, že se rozcházíme – nesmí se to před nimi schovávat. Rád spolupracuji i s nevěřícími. Lidé s odlišnými názory mi rozšiřují perspektivu, a to i v mém pohledu na sebe.

Přeju Ti, aby Tvé cesty hluboce ovlivňovala Bible a aby to, co předáváš, vedlo lidi ke Kristu.

Tomáš Dittrich

0 království Boží jde až... na prvním místě

Bohuslav Wojnar

Asi jde v mém případě o „pracovní úraz“, ale stále víc si uvědomuji, že to, o co v evangeliích jde především, je Boží království. Je to zřejmě následkem víc než dvouletého zabývání se Matoušovým evangeliem, protože ve sboru procházíme netradičně delší sérii „Mesiáš podle Matouše“. Ne že by mi ten následek vadil. Naopak. Je fascinující vidět všechny souvislosti a Boží záměry, které Matouš z inspirace Božího Ducha popsal vskutku mistrovským způsobem.

Rekl jsem to už na mnoha místech, a chci to říct znovu i zde, že jsem ještě nikdy nebyl tak fascinován Ježíšem, tím, co pro nás znamená, co pro nás vykonal, s čím vším to souvisí, ale především tím, kým vlastně je. Je nádherné jej vidět v souvislosti s Božím královstvím, které v něm a v jeho narození bylo inaugurováno, jeho smrtí

a vzkříšením nám bylo zpřístupněno a jednou – v den jeho příchodu v moci a slávě – bude slavně završeno.

Máme „ovlivňovat společnost“?

A zde začíná potíž, o které se chci v tomto krátkém zamýšlení podělit. Je to už přes 28 let, co jsem měl možnost poprvé nahlédnout do zákulisí toho, čím žije západní církev ve svých rozmanitých podobách. Od té doby se můj pohled měl možnost ještě více prohloubit a dokonce se mé spektrum pohledu ještě rozšířilo i o zkušenosti s církví na méně privilegovaných místech. Často i tam, kde jsou křesťané vysloveně pronásledováni a je jim upírána možnost být plnohodnotnými spoluobčany ve svých zemích. Víc než kdykoliv jindy si uvědomuji, jak

pravdivá jsou Ježíšova slova o tom, že jeho „království není z tohoto světa...“ (J 18,36), a zároveň je nádhernou realitou, že Ježíšovo království je v tomto světě a my máme možnost se toho všeho účastnit.

Potíž je v tom, jak je představa Božího království v naší západní části světa vzdálená té v neprivilegovaných částech světa, ale to není to hlavní. Hlavní potíž je v tom, že se liší od pojetí Božího království, které představuje Ježíš v evangeliích a které je vlastně mnohem blíže tomu, co vidíme v zemích, kde být křesťanem znamená být (v kontextu jejich světa) v nevýhodě.

V tom našem světě je ze všech stran slyšet, jak je potřeba vnášet do světa hodnoty Království, ovlivňovat společnost křesťanskými principy, snažit se o to, aby naše společnost byla víc křesťanská v oblasti sociální spravedlnosti atd. To všechno jsou ušlechtilé cíle. Problém je v tom, že se velmi často zakládají na principu vnějšího „pokřesťanštění“ společnosti – a to

krátce

◆ Stanislav Gross odešel smířený.

Bývalý český premiér Stanislav Gross zemřel 16. 4. jako 45letý. Tento zprvu oblíbený politik z výsluní odcházel s ostudou. Zpochybovaným způsobem získal doktorát práv, peníze na luxusní byt a později neprůhlednou transakcí mnoho milionů, za které si koupil třeba nemovitost na Floridě. Pak přišla dlouhá těžká nemoc. V loňském televizním dokumentu, který ho bulvárním způsobem snižoval, uvedl, že přijal Krista: „Po odchodu z politiky jsem zažil několik úžasných věcí. V osobním životě jsem měl možnost si hodně narovnat vztahy doma. A v tom duchovním životě jsem taky prošel nějakým vývojem. Přijal jsem Krista a žiju vnitřně svobodnějším životem.“ Na kameru také vyznal některé hříchy svého angažmá v politice a poprosil o odpuštění ty, které zklamal. Jeho manželka Šárka byla v dlouhodobém kontaktu se sborem CB Praha-Dejvice.

Překvapivé bylo, jak na Grossovu smrt reagovali politici a média. Kritika ustoupila a příznivé hodnocení jeho konverze zaznívalo téměř sborově. „Změnil se. Můžeme doufat, že zemřel smířen. Díky jeho obrácení i my s ním můžeme být smířeni. Ke konci svého krátkého pestrého života to zřejmě opravdu myslel upřímně. To má větší cenu než celá jeho

kariéra,“ napsal pro Aktuálně.cz bývalý úředník na ministerstvu vnitra a publicista Martin Fendrych.

◆ Chaverut ve Valašském Meziříčí.

Česká pobočka ICEJ připravila ve spolupráci s velvyslanectvím státu Izrael a s meziříčskou radnicí 11. ročník Dnů přátelství – Chaverut. Série setkání a výstav probíhala v Meziříčí od února do dubna.

Úvodní akcí byla 17. 2. přednáška Ludka Eliáše „Jak jsem přežil holocaust“. Souběžně výstavy Historie Židů v Čechách a na Moravě, Židovské tradice a zvyky a Zmizelá židovská stopa byly k vidění na zámku Žerotínů od konce února do 10. 4. Na vernisáži 22. 2. navázala promluva vrchního zemského rabína Karola Sidona o tom, jak vycházet s jinak smýšlejícími lidmi. O judaismu promluvil 8. 3. religionista Tomáš Novotný. Promítal k tomu ukázky z francouzské filmové komedie s Luisem de Funèsem Dobrodružství rabína Jáko. Vrcholem akce bylo vystoupení velvyslance státu Izrael J. E. Gary Korena spolu s europoslancem Pavlem Svobodou 22. 3. ve velkém sále Zámku Žerotínů.

◆ **Pochod pro život.** Celostátní Pochod pro život se 21. 3. konal v Praze. Letos mu předcházelo šest letošních regionálních pochodů (Brno, Olomouc, České Budějovice, různé části Prahy). Již popatnácté ho zorganizovalo Hnutí pro život. Podle odhadu policie měl pochod letos asi 1500 účastníků, ale podle fotografie

zaplněného Václavského náměstí se zdá, že jich bylo nejméně dvakrát tolik.

Cílem pochodu podle pořadatelů bylo upozornit na přetrvávající bezpráví, které je pácháno na více než 23 tisících dětech, jež u nás loni byly usmrceny umělým potratem.

Účastníci pochodu odeslali českému premiérovi dopis s prosbou o vypracování strategie pomoci těhotným ženám a podpory rodin, zvláště těch, kde očekávají třetí dítě, o přípravu informační kampaně zdůrazňující zodpovědnost mužů být ženě oporou a o vytvoření legislativních podmínek pro ochranu života každého člověka od okamžiku početí. „Dítě je to nejdražší, co jsme dostali, a žádná žena nemá mít pocit, že musí souhlasit s usmrcením svého nenarozeného dítěte kvůli ekonomickým nebo jiným důvodům,“ napsali organizátoři Bohuslavu Sobotkovi.

Letošní pochod podpořilo deset poslanců a senátorů včetně místopředsedy vlády Pavla Bělobrádka, vesměs z KDU-ČSL (dva z TOP 09) a také vrcholní čeští představitelé římskokatolické církve.

Stranicou pestrost rozmnožil Tomio Okamura (Úsvit), který na zahájení akce označil ochranu lidského života za samozřejmost a zdůraznil nutnost politické podpory rodiny, založené na manželství muže a ženy.

Před pochodem sloužil kardinál Duka mši. Pochod se ubíral ze Starého Města po nábřeží a Národní třídou na Václavské náměstí. Tam byl ukončen zpívanou modlitbou k svatému Václavu. Přestože se do Pochodu pro život u nás zapojují i nekatolíci, římskokatolické vyznění akce jimi zůstává neovlivněno.

Organizátoři pochodu upozornili na to, že Události ČT ze soboty 21. 3. referovaly např. o kompostování nebo komunikaci nosorožců, o masové demonstraci v centru Prahy však ne. Na písemný dotaz vedoucí osobnosti Hnutí Pro život ČR Radima Ucháče, proč veřejnoprávní televize o akci neinformovala, odpověděla Edita Horáková z domácí redakce zpravodajství vyhýbavě.

◆ **Velký pátek v Bratislavě.** Společné bohoslužby společenství sdružených v platformě Křesťania v meste se konaly

při vši úctě k té snaze není naším úkolem a nemá to zhora nic společného s šířením Božího království. Nemá smysl „pokřesťanštovat“ a vnucovat křesťanské zásady a hodnoty lidem, kteří jednoduše nejsou křesťany. Někteří snaží křesťané by dokonce tyto zásady a hodnoty nejraději hned uzákonnili a snad i narušitele těch zásad a hodnot perzekvovali.

Vím, že se dotýkám tématu, které je mnohem obsáhlejší a komplexnější, než je možnost tohoto úvodníku. Jen chci nám všem pomoci uvědomit si, jak potřebujeme zpřesnit svůj pohled na to, co to je Boží království nyní, co je dílem Království a co je jen dílem lidského zbožného přání a snažení. Nechci budit dojem, že by bylo správné se nějak zabarikádovat před světem a žít svůj život s Kristem zavření a chránění od vlivu tohoto světa. Na druhou stranu si stále víc uvědomuji, že Ježíšovo království je alternativní společností k tomuto světu. My jako Kristovi lidé a občané království, které není z tohoto světa, nevylepšujeme tento svět, ale v tomto světě získáváme Ježíši – Mesiáši a Králi – nové poddané (hrozné slovo, že?), a tím se vliv Božího království v tomto světě šíří.

Co není z Ducha...

Tragédie západních zemí není v tom, že jsou málo křesťanské, ale že křesťané v těchto zemích jsou málo následovníky Krista. Potřeba

Tragédie Západu není v tom, že je málo křesťanský, ale že křesťané zde málo následují Krista.

naši země není v tom, aby se nám podařilo prosadit více zákonů, které budou víc vyjadřovat křesťanské hodnoty a principy. Potřeba je v tom, abychom my křesťané v Čechách na Moravě i ve Slezsku byli skutečnými následovníky Krista, kteří své místo i roli v tomto světě správně chápou. Kterí vědí, že království Boží je nyní království inaugurované, už je zde, ale ještě ne ve své vnější završené podobě, ve které bude až v okamžiku, kdy se naplní slovo z knihy Zjevení: „Království světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Mesiáše...“ (Zj 11,15) Zatím působí Boží království jako tajemství, přenáší se od srdce k srdci a je všude tam, kde jsou lidské životy, které se dobrovolně a individuálně poddaly Pánu Ježíši Mesiáši.

Z pohledu tohoto světa jsme v obrovské nevýhodě a možná mnohým i k smíchu. Z pohledu těch, kteří vědí, oč jde, jsme šťastlivci, a to i tam, kde jde kvůli Kristovu svědectví o život. Tak nějak tuším, že tahle perspektiva nám bude potřebná mnohem více než doposud, a navíc, je to perspektiva biblická.

Jeden z největších „aha momentů“ v poslední době jsem prožil při čtení knihy „Spirit and Kingdom in the Writings of Luke and Paul“, ve které se autor Youngmo Cho zabývá vztahem

Pavlova učení o působení Ducha svatého a Ježíšova důrazu na Boží království. Když Pavel mluví o působení Ducha v nás a skrze nás v tomto světě, mluví přesně o tom, o čem mluvil Ježíš, když vyučoval o působení Božího království. Vše, čím Boží království v tomto světě v současné době je, v této fázi inaugurovaného, ale ještě ne završeného Království, je působeno v Duchu svatém a skrze Ducha svatého. Co není z Ducha Božího, to z principu nemůže být aktivitou Království. To je přesně to, co Ježíš zdůraznil učedníkům před svým nanebevstoupením, když jim odpovídal na otázku o tom, jak to je s tou obnovou Království (Sk 1,3–8).

Od té doby znovu a znovu přemýšlím a snažím se poznat, kolik věcí v mém životě je z Ducha a kolik jich je jen dobře míněnou snahou. O totéž se mi jedná i ve sboru, ohledně našich sborových aktivit, projektů a programů. A takovou „inventuru“ bych chtěl doporučit i každému, komu leží otázka Božího království v naší zemi na srdci.

Autor je pastorem AC Křesťanské centrum Český Tešín a členem Rady Apoštolské církve.

na Velký pátek ve velkém sále Istropolisu. Podle informace jednoho z pasteurů pořádajících sborů mělo setkání 1100 až 1200 účastníků. Setkání zahájil a vedl Peter Čuřík (Slovo života). Kázal Ján Szollos (BJB Palisády) na téma utrpení a následování Krista (1Pt 2,21). Chvály vedl Martin Ilavský (KC Prielom) a Večeři Páně uvedla Gabriella Kopas (ECM Petržalka). Paralelně proběhla bohoslužba pro děti, kterou připravily sbory KS Christiana a BJB Viera.

◆ **V Olomouci společně.** Společně velikonocní bohoslužby uspořádalo šest sborů evangelikálních církví v Olomouci (AC, CB, BJB, SŽ, CNN, KřSb), které spolupracují v rámci místní platformy H.O – Hope for Olomouc a které zrušily svá vlastní shromáždění. Do sálu hotelu Clarion přišlo přes 300 lidí, k nim je potřeba přičíst několik desítek dětí. Kázal Svatopluk Dysmas z AC.

Kazatel místního sboru BJB Petr Coufal Životu víry pověděl, že všichni hodnotili atmosféru setkání velmi pozitivně. „Společné slavení Památky Páně bylo manifestací jednoty v různosti,“ uvedl. Na výzvu k přijetí Krista či k opětovnému vydání života Kristu reagovalo asi 20 přítomných.

◆ **Dennis Cameron oslovil křesťanské voliče.** Velikonoce jsou pro křesťany časem, kdy oslavují totální vítězství živo-

ta nad smrtí ve vzkříšení Ježíše. A pro nás všechny je to čas k zamyšlení, jakou roli v životě našeho národa hraje křesťanství. Těmito slovy zahájil své poselství britský premiér Dennis Cameron ve videu, které se objevilo o velikonocní neděli na jeho facebookové stránce. „Církev po celé naší zemi dělá výbornou práci. Křesťané v Británii se neomezují na mluvení o lásce k bližnímu, oni ji žijí. ... A z těchto důvodů můžeme s hrdostí prohlásit, že toto je křesťanská země. ... Proto máme také povinnost mluvit o pronásledování křesťanů po celém světě. ... Stojíme při vás,“ vzkázal perzekvovaným věřícím a jejich útlak v dnešní době označil za „šokující“.

Cameron, který také zdůraznil, že jeho vláda podpořila opravy kostelů i právo modlit se na veřejných místech, se v době vrcholící volební kampaně (volby se ve Velké Británii konají počátkem května) zjevně snažil oslovit váhající konzervativní křesťanské voliče. Ti si totiž dobře pamatují, že to byl právě on, kdo mj. loni prosadil zákon o manželství osob stejného pohlaví, proti němuž církev marně protestovala. Vzhledem k tomu, že předvolební průzkumy předpovídají poměrně vyrovnaný výsledek, bude zajímavé sledovat, zda Cameronovi tento tah přinese kýžené ovoce v podobě získaných hlasů. V ČR by si politik, který by se takto jasně postavil na stranu křesťanství, pravděpodobně spíše uškodil.

t5c

◆ **United City Tour.** Pátý ročník festivalu United proběhne 20.–22. 8. ve Vsetí-

ně. Ve druhé půlce dubna uspořádali jeho organizátoři setkání s účastníky festivalu v šesti městech (Plzeň, Praha, Brno, Olomouc, Ostrava, Vsetín) – United City Tour. „Chceme se od návštěvníků festivalu dovědět, jak je Pán Bůh na festivalu formou a také, co se jim líbí a jaké mají nápady na změny,“ uvedl koordinátor United City Tour Daniel Raška. Kromě zpětné vazby posloužila setkání také k propagaci festivalu. Život víry je mediálním partnerem festivalu United.

www.festivalunited.cz

◆ **Misijní vikend v Brně.** Sedmý ročník konference „Misijní vikend“ se konal 28. 3. ve sboru BJB v Brně. K pořádání se spojilo pět misijních organizací zaměřených na vysílání českých křesťanů do světové misie: NF Nehemia, OM ČR, Wycliffe ČR, YWAM ČR a NF KMS, ke kterým nově přibýlo Rádio 7. Cílem bylo povzbudit nejen misionáře a pracovníky misijních organizací, ale každého, kdo bere vážně Velké poslání. Tento záměr se naplnil jen částečně, účastníků bylo jen kolem 50, téměř polovina z nich se rekrutovala přímo z pořádajících organizací.

Hlavní řečníkem byla bývalá ředitelka německé odnože organizace Wycliffe Angelika Marschová, učitelka speciální pedagogiky, která žila 12 let v Peru mezi kečuánskými indiány. Naučila

se jejich jazyk a připravovala učitele jazyků a laické pastory. S některými z nich vypracovala učební materiály pro kečuánské děti, zatímco další skupina přeložila do kečuánštiny Nový zákon.

Nechyběly ani semináře a prezentace misijních organizací. „Setkání bylo dobré a podnětné,“ řekl Životu víry ředitel Nadačního fondu KMS Michal Klesnil, „ale ukazuje se potřeba hledat, jak v propagaci misie postupovat v budoucnu.“ Vedoucí misijních organizací se v brzké době sejdou k modlitbám a k hledání strategie.

◆ **CampFest: „Jednoducho v Ňom“.**

Křesťanský multizánrový festival CampFest, který proběhne 6.–9. 8. na Raňci Králova Lehota v Nízkých Tatrách už po-

sedmnácté. Letošní téma „Jednoducho v Ňom“ navazuje na loňské „Jednoducho s Ním“. „Následovat Pána Ježíša nie je vôbec zložité,“ uvedli k volbě hesla pořadatelé, „nepotrebujeme byť na to učenci ani vedci, naopak potrebujeme byť ako deti.“ Přáním organizátorů je, aby účastníci téma společně prožili. Život víry je mediálním partnerem Campfestu.

www.campfest.sk

